

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Lagtinget har i den ordinære Samling 1919 vedtaget ovenstaaende Forslag med følgende Motivering:

Spørgsmaalet om Ændringer i de gældende Bestemmelser om Skydsvæsenet har adskillige Gange været behandlet i Lagtinget, se Lagtingstidende 1898 S. 81, 1899 S. 37, 1900 S. 16 ff., 1907 S. 163—165 og Bilag 6—7, 1908 S. 47—52, 1911 S. 249, 1914 S. 101 og 1915 S. 63. I Samlingen 1915 forelagde Amtmanden Forslag til Lov om Forandring i Lov af 17. Marts 1865 om Skydsvæsenet paa Færøerne. Denne Sag er blevet udsat og foreligger nu igen for nærværende Udvalg, som har taget hele Spørgsmaalet om Skydsvæsenet op til Behandling. Efter Lagtingets Anmodning har Amtmanden indhentet Oplysninger om udført Skyds i Tidsrummet 1. April 1918—31. Marts 1919. Herefter er der i det nævnte Tidsrum med Undtagelse af Strømø Syssel, hvorfra der ikke foreligger nogen Indberetning, udført Præsteskyds af 486 Personer, Skyds i andet offentligt Øjemed af 230 Personer og privat Skyds af 366 Personer.

Skydsloven af 17. Marts 1865, som udkom paa et Tidspunkt, da Samfærdselsmidlerne paa Færøerne stod paa et langt lavere Udviklingsstrin end nu, maa siges at indeholde Bestemmelser, der ikke egner sig til at anvendes under vore nuværende Forhold. Den Gang levede Øernes Befolkning mest af Jordbrug og Fiskeri med Robaade, og da der ikke var ret megen Samfærdsel, betragtedes det oftest som en Tjenstvilighed at udføre Skyds.

Nu er Forholdene imidlertid helt anderledes, idet største Delen af den mandlige Befolkning er beskæftiget om Bord i Fiskekutterne i ca. 7 Maaneder; de andre 5 Maaneder driver den Fiskeri dels med Motorbaade og dels med Robaade. Herved bliver Tiden til Dyrkning af de smaa Jordlodder, som mange Fiskere har for derved at skaffe sig et Bierhverv, meget optaget, og skal denne Tid saa yderligere benyttes til Skyds, som vedkommende tvinges til at udføre, og som mange Gange kan siges at være mindre nødvendig, foruden at være daarlig betalt, er det ikke saa underligt, om der nu er et almindeligt Ønske fremme om at blive fritaget for Skydspligten.

Skyds medfører stort Tidsspilde og økonomisk Tab for vedkommende, ligesom den ogsaa kan tilføje andre Tab, saaledes naar en Del af det til en Fiskerbaad hørende Mandskab udtages til Skyds, og de andre af den Grund ogsaa hindres i at gaa paa Fiskeri med Motorbaaden. Skydsbetalingen har altid været forholdsvis lav og svarer paa ingen Maade til, hvad en Mand kan fortjene i Almindelighed ved Fiskeri i det Tidsrum, som medgaar til Skydsen.

Udvalget mener, at det ogsaa er ganske unødvendigt at opretholde Skydspligten i Almindelighed. Den kan forklares ud fra Tilstandene i tidligere Tider, hvor man saa at sige slet ikke havde regelmæssig Forbindelse mellem Bygderne, og det derfor var vanskeligt at komme frem. Foruden at nu Rutebaaden mellem København og Færøerne gennemsnitlig en Uge om Maaneden sejler mellem Pladser her paa Øerne, har Dampskibet „Smiril“ siden 1895 sejlet i regelmæssig Kystfart her ved Færøerne. Fra Thorshavn og til Bygderne ved Skaalefjord og Sundelaget er der daglig Forbindelse med Dampbaaden „Ruth“, som sejler for Thorshavns Mælkeforsyning. Mellem Øerne og mellem mange Bygder gaar der nu desuden to Gange ugentlig i Sommerhalvaaret og en Gang i Vinterhalvaaret Motorbaade i Postvæsenets Tjeneste, og disse medtager rejsende. Over Land gaar Landpostbude, som de rejsende ofte kan følges med. Desuden er der ofte andre tilfældige Lejligheder med Motorbaade og paa anden Maade, som kan benyttes, og man er i øvrigt overbevist om, at den, der vil rejse, let kan ordne sig privat.

Skydspligten kommer derhos ofte til at falde langt tungere paa enkelte Bygder end paa andre, hvilket virker uretfærdigt, som f. Eks. med Kvalvig, der er Endestation for den ovennævnte Dampbaad „Ruth“, og Kvivig.